

BESZÁMOLÓ A Patrona Hungariae Katolikus Iskolaközpont 7.c osztályának ERDÉLYI ÚTJÁRÓL

2022. június 7-10.

(HATÁRTALANUL PÁLYÁZAT)

Osztályunk a COVID okozta távolságtartás és visszafogott programszervezése után hatalmas lehetőséget kapott: az évvégi osztálykirándulás kibővített lehetőségét kaptuk ajándékba, egy 4 napos erdélyi utat, ráadásul pályázati forrásból.

Mindnyájan izgatottan vártuk az utat, sokakban benne élt még a pandémiára jellemző szorongás is, de végül mindenki el tudott jönni, és az osztály teljes létszámmal, 28 fővel, 3 kísérővel, sőt 1 idegenvezetővel és nagyon jó fej sofőrrel vágott bele a kalandos buszos útba.

Noha néhányan szinte hazatérünk Erdélybe, mert az osztály 5 diákjának is ott él a rokonságának egy része, az osztály nagy része először járt ott, de némelyek külföldön sem igen voltak korábban.

Hajnalban indultunk a pünkösdi ünnepek után, és legnagyobb meglepetésünkre olyan jól éreztük magunkat, hogy meglepődtünk, a mosdós megálló után milyen gyorsan elértük a határt, majd az első komoly úticélt, Nagyváradot.

Itt először a székesegyházat, az egyházi gyűjteményt csodáltuk meg, majd hosszú sétát tettünk Ady nyomdokaiban, megcsodáltuk a szecessziós házakat, majd a folyó túlsó partján a különféle felekezetek templomait.

Jólesett visszaülni a buszba. Ekkor már a Király-hágó után az első szálláshely, Magyarfenes volt az úti cél, ahol remek vacsora várt ránk. Jó hangulatban telt az este, pedig kétfelé oszlott a társaság, mert így jutott mindenkinek szállás.

Másnap reggel az út legjobb reggelijével kezdtük a napot, és hamar útnak indultunk. Szovátán a Bőjte Csaba által alapított Szent József Gyermekotthonban tettünk szakmai látogatást. Kaptunk vezetést, átadtuk a közösségi és egyéni ajándékainkat, körülnéztünk, és néhány gyerekkel találkoztunk, mert a többiek iskolában voltak. Az érdekes program után a csodaszép Medve-tó körül tettünk egy szép sétát a csomagolt ebédünk elfogyasztását követően.

A séta után visszaültünk a buszba, és az osztály kedvencnek ítélt helyszíne, Parajd felkeresése lett az újabb cél.

Szinte mindenki legjobban a külön busszal megközelített sóbányát élvezte. Egy kifogásunk volt csak ezzel a programmal kapcsolatban, hogy nem egy egész napot töltöttünk itt. Élveztük a hőmérsékletet, a különleges illatokat, környezetet, a szabad csoportos sétát és a bazárokat, játékokat is. Mikor újra felértünk a bányából, egy új focilabdát is vettek az osztály fiai, amit azóta is nagy becsben tartanak. Parajdon ezután taplókészítő műhelybe mentünk, ami szintén mindenkit lenyűgözött és vásárlásra készített, ezután pedig sófeldolgozó mesterhez jutottunk el.

Élveztük, hogy száll a só, és múlik az allergiája az érintetteknek. A hosszú nap után Korondon keresztülváztunk, kicsit nézelődtünk, és Zeteváraljára értünk, a szép szálláshelyre, ahol a vacsora után labdáztunk, imádkoztunk és nyugovóra tértünk a faházainkba.

Harmadnap egyszerűbb reggeli, majd csomagolt ebéd készítésével indult a nap. Ezután buszba szálltunk, és gyönyörű helyekre utaztunk el. Először Gyergyószentmiklóson szálltunk ki, ahol megnéztük az örmény templomot és a Tarisznyás Márton Múzeum kiállítását.

Szép képeket láttunk. A templomban az ördög figurája pedig azóta is emlegetett motívum az osztályban.

Gyergyó után a Békás-szorosban tett séta, a lenyűgöző táj, a sok mellettünk elsuhanó busz marad örök emlék számunkra. A Gyilkos-tónál is csodaszép tájat láttunk.

A gazdag nap után örömmel tértünk vissza a szálláshelyre. Jó volt együtt lenni, sportolni, lelkizni és szülinapozni az utolsó estén.

Az utolsó nap korábban keltünk, de a reggelire és az ebédhez valókra várva viszonylag későn tudtunk indulni. Búcsút vettünk a szállástól, majd még röviden megálltunk Korondon, máshol meg mészégetőt néztünk, majd pedig Farkaslakán Tamási Áron sírjánál tettük tiszteletünket. Ezután még egy komoly megálló várt ránk: Kolozsvár.

Itt szép városi sétára indultunk, amit sajnós a Házsongrádi temető előtt meg kellett szakítanunk, annyira nagy eső kapott el minket, ráadásul nagyon éhesek voltunk, így egy pizzázóban gondoskodtak ebédre a tanáraink.

Kolozsváron beszálltunk a buszba, és a határnál állomásoztunk még a vártnál hosszabb időt. Itt elbúcsúztunk kedves sofőrünktől, ahogy korábban az idegenvezetőtől is, és új sofőrrel folytattuk a hazafelé vezető utat immár Magyarországon. A tervezettnél később, de élményekben gazdagon értünk haza, ill. a Bálnához éjjélkor. Azóta is sokat emlegetjük a kirándulás sok részletét.